

**R. P. Francisci Svarez Granatensis, E Societate Iesv
Doctoris Theologi, Et In Connimbricensi Academia
Sacrarum Litterarum primarii Professoris Opvs, De Virtute
Et Statu Religionis**

Qvo Quid Contineatur, Index proximus indicabit

De Obligationibus Religiosorum ex Regula, Prælatione & subiectione
regulari provenientibus, De varietate Religionum tam in genere, quàm in
specie, De Religione Societatis Iesv in particulari

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1626

Index Capitvum Libri Secvndi. De religiosis quatenus Prælati sunt, & eorum
obligationibus, vt sic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93501](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93501)

nem in choro, quidquid sentiat Nau. tractatu de oratione, c. 21. n. 20. sed præter castitatem & paupertatem vouet tantum obedire secundum regulam. Tunc ergo obligabitur ex voto ad illos actus, quando interuenit obedientia præceptum, vel regula, vel hominis: ergo, si vtrumque secludamus, non manet obligatio ex vi votorum; ergo nec ex vi professionis: ergo nec iustitiæ obligatio interuenit, donec Prælatus rigorose præcipiat, & exigat ius suum; tunc enim fateor peccatum esse posse contra iustitiam ratione traditionis, & pacti, & contra virtutem religionis ratione voti obedientia, vt in superiori tomo late explicauimus. Sicut peccaret etiam Prælatus contra iustitiam negando subdito necessaria ad suam sustentationem: est autem differentia, quia Prælatus ex officio habet hanc obligationem sine nouo præcepto, nec enim subditus

potest illud Prælato imponere: at vero subditus immediate & ex officio solum tenetur obedire: in particulari vero obligatio semper est iuxta gradum præcepti seu legis sibi impositæ; & nunquam intelligitur obligatio iustitiæ ab ipso exigi, nisi quando actus ita præcipitur. Illa autem iustitiæ obligatio, aut transgressio non est respectu fundatorum, aut bene factorum, qui elemosynas dederunt (nisi vbi tale pactum interuenit) sed est respectu Prælati, seu religionis, cui religiosus se tradidit. Dixi autem *per se loquendo*, nam ratione scandalii, vel propter alia grauia damna, si inde sequantur, poterit in ea omissione esse peccatum mortale. Et hæc tenus de obligationibus religiosis communibus: reliquum est vt de Prælatis in particulari dicamus.

INDEX CAPITVM LIBRI SECVNDI.

De religiosis quatenus Prælati sunt, & eorum obligationibus, vt sic.

- CAP. I. **A**N in religioso statu necessarius sit aliquis Prælatus iurisdictione pollens, & unde illam habeat.
- II. Quotplex sit Religionis Prælatus, & quem inter se ordinem seruens?
- III. De electione supremi Prælati in religione, deque conditionibus ex parte ipsius requisitis, vbi legitime eligatur.
- IV. De conditionibus eligentium dictum Generalem.
- V. De forma prædictæ electionis Generalis.
- VI. De electione aliorum Prælatorum infra Generalem.
- VII. An Prælatus Religionis perpetua sit, quandoque durare possit aut debeat.
- VIII. An Prælatus Religionis potestatem habeat obligandi subditos in conscientia, quando & quomodo.
- IX. An in Prælatis religiosis sit potestas coercitiva, tum in vniuersum, tum speciatim ad penas spirituales.
- X. An in eisdem sit talis potestas ad penas corporales.
- XI. An religiosi possint a sententiis & præceptis suorum superiorum appellare.
- XII. An in Prælatis regularibus sit potestas dispensandi, & ad quam materiam se extendat.
- XIII. Quibus Prælatis, & quæ ratione potestas dispensandi cum suis subditis sit concessa.
- XIV. Quæ persone à Prælatis Religionis dispensari queant.
- XV. An in Prælatis Religionum sit potestas, tum ad absolueudum suos subditos à culpis non reueruatis; tum ad deligendum aliis talem potestatem.
- XVI. An in aliis etiam, præterquam in ipsis Prælatis Religionum, vel eorum delegatis detur potestas illos absolueudi. Vbi de bulla cruciatæ.
- XVII. An saltem pro religiosis peregrinis, ac nouitiis absolueudi detur in aliis dicta potestas.
- XVIII. Quid circa reservationem culparum in Religione statuerit Clemens VIII.
- XIX. Quis possit absolue re religiosis à culpis reueruatis.
- XX. An Prælati regulares habeant potestatem absolueudi suos subditos à censuris.
- XXI. A quibus censuris & penis possint Prælati regulares absolue re suos subditos, per privilegia religionibus præsertim mendicantibus concessa.
- XXII. In quibusdam Religiosis Prælatis sit potestas absolueudi subditos de omnibus censuris, tam à iure, quam ab homine.
- XXIII. An in Episcopis etiam resideat dicta potestas absolueudi Religiosos.
- XXIV. Ad quas personas absolueudas extendatur dicta potestas.
- XXV. An superiores religionum possint per privilegia absolue re subditos etiam à censuris specialibus ab homine.
- XXVI. De potestate Prælatorum religionis circa bonorum temporalium administrationem, ex prima institutione à iure antiquo permissam.
- XXVII. De potestate ad prædictam administrationem immobilium iuxta posterius ius Canonicum.
- XXVIII. De potestate ad prædictam administrationem iuxta indulta specialia Religionum, & nominum Societatis.
- XXIX. De potestate Prælatorum regularium ad conferendos ordines.
- XXX. De potestate eorundem Prælatorum ad res aut vestimenta sacra benedicenda vel conseruanda.